

Krst Krista Pána C

Ako tvoj jednorodený Syn prišiel medzi nás ako pravý človek a bol nám navonok podobný, tak sa pomocou jeho milosti staneme jemu vnútorne podobnými. (z modlitby dňa)

Prvé čítanie

Izaiáš 42, 1-4.6-7

Toto hovorí Pán: "Hľa, môj služobník, priviniem si ho; vyvolený môj, v ňom mám zaľúbenie! Svojho ducha som vložil na neho; prinesie právo národom. Nebude kričať, ani hlučne volať a nedá počuť na ulici svoj hlas. Nalomenú trst nedolomí, hasnúci knôtik nedohasí, verne bude ohlasovať právo. Neustane, nezlomí sa, kým nezaloží právo na zemi. Na jeho náuku čakajú ostrovy.

Ja, Pán, som ťa povolal v spravodlivosti, vzal som ťa za ruku a chránil som ťa. Ustanovil som ťa za zmluvu s ľuďmi, za svetlo národov, aby si otvoril oči slepým, vyviedol väzňov zo žalára a z väznice tých, čo sedia v temnotách."

Druhé čítanie

Skutky apoštolov 10,34-38

Peter sa ujal slova a povedal: "Naozaj chápem že Boh nehľadá na osobu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo.

Synom Izraela poslal slovo, zvestujúc im pokoj skrze Ježiša Krista, ktorý je Pánom všetkých. Vy viete, čo sa po krste, ktorý hlásal Ján, dialo po celom Judsku, počnúc od Galiley: ako Boh pomazal Ježiša Nazaretského Duchom Svätým a mocou; on kade chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých diablom posadnutých; lebo Boh bol s ním."

Ľud žil v očakávaní a všetci si o Jánovi v duchu mysleli, že azda on je Kristus. Ale Ján dal odpoveď všetkým: "Ja vás krstím vodou. No prichádza mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden rozviazať mu remienok na obuvi. On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom."

Keď sa však ľud dával krstiť a keď bol pokrstený aj Ježiš a modlil sa, otvorilo sa nebo a Duch Svätý zostúpil na neho v telesnej podobe ako holubica a z neba zaznel hlas: "Ty si môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie."

Na zamyslenie

Sviatok, ktorý dnes slávime predstavuje začiatok niečoho nového, nielen niečoho nového navonok, ale aj vo vnútri. Na konci Vianoc, počas ktorých sme privítali dieťa, v ktorom sa chce s nami úplne novým spôsobom stretnúť samotný Boh, s nami chudobnými a bohatými, malými i veľkými, s nami pastiermi a kráľmi, na konci týchto Vianoc stojí sviatok krstu Ježiša. Toho Ježiša, v ktorom sa naplnilo prorocké slovo z druhej časti knihy proroka Izaiáša. Keď počúvame, ako Boh posielal svojho služobníka priniesť každému človeku spásu, keď rozpráva, že tento služobník nepoužije pritom žiadne násilie a ľudskú moc, z toho je jasné, že tento služobník môže byť len spasiteľom, ktorý prevyšuje každú veľkú postavu Starého zákona. Dnes slávime, že toto túžobne očakávané slovo sa v Ježišovi stalo telom a krvou. Áno, dokonca oveľa viac: služobník už nie je viac služobníkom, ale tiež Synom. On zostáva "služobníkom", pretože je pripravený plniť Božiu vôľu, je však zároveň Synom, pretože má jedinečný vzťah k Bohu. Prísľub ako aj poslanie sa stretávajú vo významnej udalosti krstu.

Krst sa dotýka vždy toho najhlbšieho v našej ľudskej existencii. Je to pozvanie "radikálne" t.j. od koreňov zmeniť popr. nechať zmeniť náš život. Nechať sa pokrstiť, znamená uznať dimenzie života, ktoré presahujú len to ľudské. Znamená to, uznať, prijať, že človek si nedokáže sám určiť zmysel a cieľ svojho života. Znamená to, veriť a dôverovať, že to povolanie, ktoré nám Boh určil, nezužuje jeho životnú cestu, ale naopak, robí ju širšou. Zároveň je neustále obklopaná Božou vždyprítomnou blízkosťou a milujúcou starostlivosťou. A ako Ježišovým krstom sa začína jeho verejný život, tak aj pri krste každého človeka je dôležitá dimenzia spoločenstva: rozlomenie vlastnej úzkoprsosti a otvorenie sa druhým. To všetko dáva význam tomuto sviatku, ktorý predstavuje prechod Vianočného obdobia do celkom "normálneho" všedného dňa. Tu si uvedomíme udalosti minulých týždňov nášho "odkiaľ" a "kam" a takto posilnení môžeme vstúpiť opäť do všedného dňa a prostredníctvom vlastného povolania priniesť do života ukriždeným a tým, ktorí zlyhali, Božiu, úplne inú skutočnosť – trvalú skutočnosť, ktorá dvíha a oslobodzuje.